

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟ ΦΙΛΙ ΣΤΗΝ ΙΑΠΟΝΙΑ

Η Αμερικανικές κινηματογραφικές ταινίες παίζονται τακτικά και στην Ιαπωνία. Έδμημοιγήθη, όμως, σχετικός κάποιος ζήτημα, το όποιον χροστίεται στη διαφορά αντίληψων που υπάρχουν μεταξύ Ιαπώνων και Αμερικανών.

Οι Ιάπωνες νομίζουν, ότι η Αμερικανικές ταινίες το παράκων με τὰ φίλματα. Το φίλμα, εινε, βέβαια, γνωστότατον στην Ιαπωνία, το γαδί, όμως, αυτό ανταλλάσσεται έντελώς ιδιαίτέρας και δέν ευχαριστεί όταν γίνεται δημοσία ή όταν εμφανίζεται στο πανί του κινηματογράφου.

Πρέπει να σημειωθή ακόμα, ότι στην Ιαπωνία επικρατεί «κύμα σεμνοτυφίας» και δέν δέχονται οι γνήσιοι Ιάπωνες ούτε το άγνό καν φίλμα του αραβωνιασμένου πρωταγωνιστού του κινηματογράφου προς την υραβωνιαστική του.

Γι' αυτό εξαγέστησαν ειδική λογοκρισία επί των κινηματογραφικών ταινιών. Από τον καιρό που εξαγέστηθηκε η λογοκρισία αυτή έκοψε πλέον των 800 χιλιάδων μέτρων φιλμμάτων!

Η άδικη ως τόσο εινε, πού στις Αμερικανικές ταινίες παραφιλοτώνται τώρα τελευταία και δέν έχουν διόλου άδικο οι Ιάπωνες λογοκριτά που κόβουν άλυτητα με την ψαλίδα τους.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΤΟ ΜΑΡΤΗ

Πέντε φορές τή γνώμη σου σε μιά ημέρα αλλάζεις, και τότε χιόνια γίνεσαι και τότε κλώνες βράζεις; μιά άφου εύκολογύρατο, σε ξέρουν όλοι, μίση, δέν βάζεις κάλλη βουλευτού, καίμενε στην Άθήνα!

Ζάκ

οει. Τά ρούχα μας ήταν κορσελλιασμένα και παλουτσία δέν είχανε. Είμασθε σκεδόν γυμνοί. Στο δρόμο συναντήσαμε κάποιον ίθαγενή ο οποίος μας πληροφορήσε ότι μερικοί φίλοι μου από τας Ινδίας είχαν διασχίσει τὰ σύνορα κ' ερχόντουσαν προς αναζήτησή μου γιατί άνησυχούσαν πολύ για τήν τύχη μου. Φαντάζεσθε τή χαρά μας;

«Όσιόσο δέν είχαμε ξεμερδεύει ακόμα με τους Θεβητιανούς! Ο κυβερνήτης της επαρχίας στην οποία είχαμε φτάσει δέν ήθελε να μιά αφήσει να μπούμε στας Ινδίας από τό μύνο πέρασμα πού ήταν εύκολο εκείνη την εποχή, μά επέμενε να πάρουμε ένα δρόμο ο οποίος απαιτούσε δεκαπέντε μέρες πορεία άπάνω στα χιόνια και στους πάγους. Έναντιημένοι καθώς είμαστε από τὰ βασανιστήρια και τας στερήσεις ήταν άδύνατο να κάνουμε αυτό τό δρόμο. Ο κυβερνήτης τό ήθερε αυτό, μά ήθελε έτσι να μας ξεμερδεύει χωρίς να έχη ευθύνες. Τότε κ' ήμεις άποφασίσαμε να κάνουμε τὰ πάντα για να σωθούμε.

«Συγκεντρώσαμε όσες δυνάμεις μας έμεναν ακόμα και με τις πέτρες ριχτήκαμε έναντιον της συνοδείας μας. Πράγμα άπίστευτο! Οι Θεβητιανοί τούβλκαν άμμοσ; σιά πόδια και άρχισαν να μας παρακολουθών εξ άποστάσεως, φωνάζοντάς μας ότι τα κεφάλια μας ήταν χαμένα, άν δέν μας συνάδευαν ως τό τέλος!

«Τέλος ύστερ' από χίλις, δύο δυσκολίες, άφου άπαλλαχτήκαμε οριστικώς από τήν όληρη συνοδεία μας, και χωρίς στίς ένέργειες των φίλων μας κατορθώσαμε να φτάσουμε στις Ινδίες από τον πιο σύντομο δρόμο. Αυτή τή φορά είχαμε σασή πιά οριστικώς και τὰ βάσανά μας είχαν τελειώσει.

«Αν ή άποστολή μου δέν έφερε τ' άποτελέσματα πού επεδίωκα, άν δέν κατόρθουσα να διασχίσω τό πυκνό μυστήριο που περιβάλλει τήν Λάσσα, τήν ιερά πόλη του Θιβέτ, έδειξα τουλάχιστον τό δρόμο όπου κείνους πού στο μέλλον θα κατορθώσουν άσφαλώς να εισχωρήσουν» ο' αυτές τις χώρες και να τις μνησούν στον Ευρωπαϊκό πολιτισμό...»

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ένα δασύμαλλο πρόβατο της Αυστραλίας από τό τριχώμα του οποίου κατασκευάζονται τὰ περιφέρια ύφασματα Σεβεντιές τὰ οποία εινε τής μόδας σήμερα σε όλη τήν Ευρώπη.

ΑΙΤ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Ποιός ήταν πιο χρήσιμος στην Κοινωνία; Πώς συμπεριλάθηκαν δύο μαλλωμένες κυρίες. Ο Φίλιππος τής Ορλεάνης και ο Ιεροκήρυξ. Οταν ο ποιηνη κοιμάται... Η απαγέρουσις τού αρχιεπισκόπου.

Ο ιησουίτης ιεροκήρυξ Χαρρού έλεγε κάποτε, θέλοντας να περδείη τον σύγχρονό του διάσημο ιεροκήρυκα Μπουρνταλόν:

— Πέρισσ πού ο Μπουρνταλόν έπαιξε στην Ρουέννη για να ηρησθή τον λίγο του Θεού, τό τί έγινε δέν περιγράφεται: οι έρωτές άφιναν τις δουλειές τους, γιά να τρέξουν να τον άκούσουν, οι έμποροι τὰ καταστήματά τους, οι δικηγόροι τους πελάτες τους, οι γιατροί τους άρρώστους τους. Μόλις όμως έπαιγα έγω και τον άντικατέστησα, έφρόντισα να... γυρίσουν όλοι αυτοί στις δουλειές τους! Ωστε, ποιός από τους δύο μας εινε πιο χρήσιμος στην κοινωνία, σάς παρακαλώ; Αυτός, ή έγω;

Ο περίφημος ιεροκήρυξ Μπουρνταλόν ειχε πάει κάποτε στην Ψέερφη για να κηρύξη. Ως θέμα τής ομιλίας του έδιόλεξε τήν «συγγνωμη».

Έμίλησε δέ με τόση ευλωτία, και μετεχειρίσθη, ως φαίνεται, τόσο πειστικά επιχειρήματα, ώστε μία γυναίκα ή σύζυγος του νομάρχου, ή οποία παρευρίσκειτο μεταξύ των άκουσθησώντων σε μιά στιγμή ένθουσιασμού σηκώθηκε από τή θέση της και έτρεξε με όρημ σε μάν άλλη κυρία με τήν οποίαν ήταν τσαζομένη από έτών, και τήν άγκάλιασε.

Τήν εποχή τής Αντιβασιλείας στη Γαλλία, κάποιος κληρικός ο οποίος δέν εχόνευσ τον αντιβασιλέα Φίλιππο τής Ορλεάνης για τις αρετικές ιδέες του, ειχε τήν τόλμη να άπαγγείλη από του άμβωνος μιάς εκκλησίας τής Ρουέννης τρομερόν φιλιπικό έναντιον του.

Ο αντιβασιλεύς, όταν τό πληροφορήθη αυτό, ηρέσθη να πη τὰ έξη: χαρακτηριστικά λόγια:

— Τι έχει με μένα αυτός ο χοριστιανός;... Δέν άνήκω καν στην έννοια του!...

Ο διάσημος ιεροκήρυξ τής εποχής του Λουδοβίκου 13ου, άββάς Άντρέ, μά μέρα πού εχόνευτε τον λόγο του Θεού στην Μητρόπολη του Παρισίου, παρετήρησεν ότι τήν στιγμή εκείνη ο μητροπολίτης κ. ντε Πιερίξ ειχε... άποκοιμηθή. Χωρίς να τὰ χείρι τις διόλου, ο άββάς Άντρέ έφωνασε από τον άμβωνα στον κανδηανάφη τής εκκλησίας:

— Κλείσε τις πόρτες... Ο ποιηνη κοιμάται, τὰ προβατα μπορει να φύγουν και τότε σε ποιόν θα κηρύξω τον λόγον του Θεού;..

Τα λόγια αυτά του ιεροκήρυκος έπροκάλεσαν ένα τέτοιο πανδαιμόνιο, πού ο μητροπολίτης πετάχθηκε τρομαγμένος από τον ύπνο του.

ΠΡΟΣΕΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οι κ. κ. Διευθυνταί του επί τής οδού Πανεπιστημίου Ζυθεσιμιοτορος «Πανελλήνιον» όπως διέλθουσι εκ του Λογιστηρίου μας προς διακανονισμόν γραμματίου των λήξαντος τήν 27ην Φεβρουαρίου.